

דברי הכפר

אדם אחר מילים: רחל שפירא

אדם אחר, אדם אחר כל המושך והמרתיע
להיזכר, אדם אחר עולם סוער של ידע וספק
אדם אחר אתה אומר את עצמך אתה מפתיע
אתה רוצה ומנסה ליצור לך מקום
ולפעמים אתה משיפיע.

מה, תחזור ותבקש
פעם תתייאש, פעם תתעקש
כמה סירבת, כמה אהבת
כדי להיקרא אדם.
מה, תחזור ותבקש
פעם תתייאש פעם תתעקש
כמה סירבת כמה אהבת
כדי להיקרא אדם...."

גיליון מס 1956 * ט' תמוז תשס"ה * 15 ביולי 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי

 sachlav@kfar-hanassi.org.il

**HAPPY
Birthday**

ימי חולדת

17/7	רותי מרכס צלה מסר	20/7	אוסי אדלשטיין סהר בן-חיים (נכדה) לירז אלמן (נכדה/נינה)
18/7	אירית בן-חיים ג'וליה ניצן מרין גרשמן לביא בן-צבי ניצן ליפשיץ (נכדה – עדר)	21/7	עדנה קולינס מחכח נוי דניאל איסטון (נכד)
19/7	דורון כהן נועז בן-חיים מעין זאבי (נינה – אלמן) נס שוורצבורד (נכד ב.כהן, נין דיבון)	22/7	אחינעם סינה (נכדה)
		23/7	נעה מעין מיה בן-חנוך

ימי נישואין

18/7	עליזה וקויין דויל ענבל ואבי מילר
19/7	ד'נט ולוי גניסלב
23/7	גלית ומיכה זיו

נזכור

יד בתמוז תשכ"ו 2.7.66 שלום נמלי

פרורים

הקייץ בא ושוב זה חם! חם! חם!
אז בין ניגוב טיפת זיעה אחת לשניה הנה מספר פרורים:

ערב פרידה מקובי ואסף מנהלנו החוצנים נערך במשק הילדים המתחדש.
ברכות נישאן, רוני שרה, מיכל ודוד ניגנו, היה ריקוד סטייל אלק, סיפורים סופרו
והיה ערב חביב מלווה בהמון עוגות טעימות!

18 בני הנעורים יצאו לרפסודיה בכנרת מיום א' עד ג'. מה אומר לכם, בעומס
חום שכזה עדיף באמת לשרוץ כל היום במים.

ובענייני ספורט:

עמרי ג'קסון עלה לגמר אליפות הארץ במשחה גב לגילאי 14. הגמר יתקיים
בווינגייט בסוף החודש.

המכביה:

נציגות רבת משתתפים יש לנו השנה במכבייה!
בהצלחה **לתמיר ברק** שמשתתף בנבחרת ישראל ברגבי. שמעתי שמתלווה
אליו קבוצה רצינית של מעודדים ומעודדות.

לנמרוד פלמה המשתתף גם הוא במכביה ומדורג שני לגמר 100 מטר פרפר
בהצלחה! אנחנו מעודדים אותך מכאן.

הצלחה רבה נאחל גם **לשילו**. אנחנו סומכים עליך שתביא לנו כבוד !!

שחר האלופה הגדולה מכולם גם היא משתתפת במכביה ותצעד במצעד
הפתיחה. ביום ה' תתחרה ב-50 מטר חתירה. אנחנו איתך שחר!!

ביקורי מולדת:

הדס לבית משפחת כהן ונס המתוק הגיעו לביקור מולדת. תיהנו!

עידן ומלני שובל וילדיהם הגיעו אף הם לבקר. תיהנו!

הפירורים האלה הן מלאי איחולים - אז הנה עוד:

ללוטן מזרחי שמתגייס ביום א' - שפשוף קל. אני מאחלת לך שהטירונות תחלוף
לה מהר! ואזהרה קטנה: ממקורות יודעי דבר נודע לי שבתזמורת צה"ל הנגנים

החדשים וה"ירוקים" צריכים לשאת את כלי הנגינה של הוותיקים. אז בתור דודה אני אומרת לך - אל תיתן להם לרדות ברך!!

איזה לחץ! חזרות... חזרות ושוב חזרות. ילדי בר המצווה נכנסו ליישורת אחרונה לקראת קו הסיום... יש לסיים את לימוד העלייה לתורה, לדעת את התפקידים להצגה, לסיים את המתנה להורים...
אז המון המון מזל טוב ל -
יניב גלוק, דור גדליזון, שי עמר, עוז שינגזיכט, קייל קסדן, דין קורן, אשר ראובנוב, ירדן פרנק ועדי שפרונג.

שיהיה סוף שבוע סביל ולא הביל מדי, ואתם כולכם מוזמנים לעלייה לתורה בשבת.

מיכל גלוק

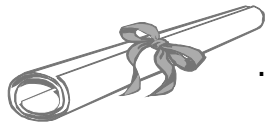
הילרי אפטרוט מבקשת לספר לחברים שיופי עומד לנסוע לסין בשבת לעבור שם ניתוח של השתלת כליה, מלאי תקווה שהניתוח יצליח רוצה המשפחה להודות לחברים על התמיכה והאהבה שנשלחה אליהם. הם יהיו בקשר.

ומעל דפים אלה נאחל ליופי באמת הצלחה בניתוח, הרבה בריאות וכוחות נפש.

ש.ש מערכת.

מהעורכת

שושנה ש.

קיץ 2005, אל דשא הפאב/משק ילדים, ערב יום חמישי הוזמנו להיפקד ולהיפרד- מקובי לם מנהל הקהילה ומאסף שוהם מנהל המשק. ערב חברתי נעים, אומרים שרק בכפר-הנשיא עוד אפשר להפיק ערב שכזה. זיג אחד, ניגון מפוחית, ושלושה שירים. אהבה ואיחולים מכל הלב. את כל המילים שנאמרו שם תוכלו לקרוא כאן מעל - דפי העלון הזה - שקובי הזכיר אותנו בדבריו - כנכס יקר שאסור לנו לאבדו - שימו לב, בידינו הוא !

את הערב פתחו - הוא בגיטרה והיא בחליל, דויד אלמן ומיכל גלוק, בין ברכה אחת לאחרת, שרנו בליווי מפוחית הפה של ז'ק גולן "הן לא נשכח רגשי רעות מאז ימים עברו...". ובין לבין הנעימה לנו רוני וגנר אלתרמן ומאיר אריאל. סביב שולחנות עגולים, בין המון עוגות טעימות שאפו חברים במיטבם, ורוח נעימה של קיץ, לבין קרקור צפרדעים וצריחות טווסים, אמרנו שלום לקובי ולאסף, שממשיכים את דרכם מאיתנו אל מחוזות אחרים, ללא מילים, נפרדנו גם מאילת מרום שלא תשמור יותר על קובי, רק על הגיל הרך. ובירכנו את עצמנו ואת ברוך כהן שהנה אנחנו בעוד התחלה ושתהיה זו הדרך נהדרת.

כמעט כל המילים מערב זה אוגדו כאן עבורכם ועבור ההיסטוריה של המקום. ואני אומרת כמעט, כי תמיר בירך את אסף בע"פ, וכשביקשתי ממנו את הכתוב נענית: "מה את חושבת שאני יכול לשים מילים כאלה על הכתב? זה היה כזה ספונטני, מה שיצא לי אמרתי..." ולא קיבלתי את הנאום של תמיר, שהיה בעצם שיעור בקבלה, שתמיר למד מאסף בכל חודשי עבודתם יחד, והעביר לנו.. גם אסף בירך באופן ספונטני - אותנו שנתאחד לקראת המטרה, ואת ברוך שמלאכתו צפויה להיות מאוד מורכבת וקשה. ודוקא בחודש התמוז שהוא חודש קשה ושחור להתחלות... בירך אסף שנשכיל להפוך את הרע לטוב - את הקשיים להזדמנות - והכל רק לטובה. מילים ללא נייר.

לברוך כהן
מנכ"ל

כפר-הנשיא

בעידן חדש זה ברכות

הצלחה וכה לחי!

מכולנו ולכולנו

ונרים כוס קפיטן של ברכה קפיטן

לחיי הספינות שבדרך.

לקובי

28/06/2005

הגיעה עת סיום ואתה נתבקשת ללכת מכאן לפני עבור תקופה אחת שלמה של עבודתך כמנהל הקהילה של כפר-הנשיא, מה שנקרא במקומותינו- קדנציה. לחלק מאיתנו לא נוח עם העובדה הזאת ולו רק מפאת חוסר האפשרות לסיים כמה מהלכים ולהוביל את החברה במעלה הדרך הקשה של ייצוב נורמות וחיים לאור רעיונות שנתגבשו וזה חבל.

יש השואלים מה ההבדל בין הצלחה בתפקיד לבין כשלון, כאשר בפועל מופסקת העבודה בעל כורחו של בעל תפקיד לפני תם מועד ראשון. התשובה, כמובן איננה חד משמעית, מה שעלול להותיר, אותך, קובי במעין מבוכה ולכן אומר מיד בשם רבים וטובים שהצלחת היטב במשימות שלקחת על עצמך ושאותן ביררת עם עמיתך לעומק מראש.

הצבת מטרות לטווח רחוק עם יעדים ומשימות טקטיות לביצוע וניהלת מערכת של קבוצות אנשים לענינים שונים במיומנות רבה, הוה אומר- תוך הסקת מסקנות מעשיות ומעבר ליעד הבא וכו'. היכולת שלך להבדיל בין עיקר לטפל, לרכז צוותים ולהאציל להם סמכויות, תוך דרישה למתן דין וחשבון בלוח זמנים ידוע ובד בבד טפול בהרבה מאד בעיות-מצוקות נקודתיות, מבלי לאבד עשתונות ופרופורציות, מאפיינת אותך. אתה איש שיחה מענין, יודע להקשיב ולא ממחר לסכם ענין, כדי לחשוב עליו שוב ולשמוע דעות נוספות. יחד עם זאת מסוגל להחליט, גם כשלא נוח עם ההחלטה, כאשר קודים ברורים של יושר והגינות מוליכים אותך.

נדמה שאחרי השנתיים הגדולים שעברנו במבנה חיינו הקבוציים, ניתנה לך אפשרות לפעול ביתר שקט ובפחות לחץ, דבר שכאמור, ניצלת במלואו לקדם נושאים שונים ורבים. יש רק לקוות שתנופה מבורכת זו לא תיעצר או תחלש עם החלופים. זו ההזדמנות לאחל לברוך-מחליפך הצלחה בתפקיד הרם והחשוב ולך, קובי, לאחל דרך צלחה מכולנו. היה נעים לעבוד איתך. שמור על קשר.

יעל שפרונג.

"קובי צא החוצה"

רוב החברים יודעים שיש לנו כלב גדול ושחור. הוא כלב מחונך ומאולף, אבל זקן, בן 13, וכבר לא רואה טוב, קצת חרש ושוכח דברים שידע פעם. קוראים לו קובי. למה קובי? כי זה שם יפה ואף פעם לא היה בכפר הנשיא מישהו שקוראים לו קובי, כך שאף אחד לא יעלב.

כשקובי לם התחיל לעבוד פה לא ידענו להחליט אם לכלב שלנו יש שם של מנהל או למנהל שלנו יש שם של כלב. אבל אז זה לא היה חשוב במיוחד. כשהתחלתי אני לעבוד בהנהלה לצידו של קובי זה היה מוזר שבבוקר היה לי מנהל קובי ובערב היה לי כלב שאומרים לו "קובי בוא!.. קובי שב!.. קובי זוז!" בכל מקרה החלטתי שאני לא אספר את העובדה המביכה הזאת לקובי כי בכל זאת זה לא נעים, למה להביך אותו? זה היה הסוד שלי.

אני זוכרת ישיבת הנהלה אחת שדיברנו על כלבים וצילה סיפרה על הכלב של צחי פרנקלין שקראו לו ויקטור, ואני אז לחשתי לה באוזן שלא תזכיר בשום אופן את שמו של הכלב שלי.

בקיצור הסוד הכמוס הזה נשמר חצי שנה, עד ש.. יום אחד הלכנו גבי ואני לשיחה אצל רון במשרד משאבי אנוש. קובי הכלב ליווה אותנו עד חדר האוכל וישב מחוץ לחדר ויצמן כהרגלו, כי אמרתי לכם שהוא כלב מחונך ואף פעם לא נכנס לבתים של אנשים.

אחרי רבע שעה של שיחה נפתחה הדלת, קובי המנהל בא להגיד משהו לרון. הוא עמד ככה, מחזיק את הדלת פתוחה לרווחה ומתחת ליד שלו נכנס למשרד קובי הכלב. גבי התעצבן על חוצפתו של הכלב וצעק עליו: "קובי צא החוצה!" (אמרתי לכם שהוא קצת חרש) ושוב: "קובי צא מיד החוצה.. " ואני בועטת לו ברגל מתחת לשולחן ומנסה ללחוש לו " גבי תשתוק, מה אתה צועק, לא עכשיו.. " שיבין את הסיטואציה והוא ממשיך " קובי צא מיד החוצה!" קובי לם הסתכל על גבי די מופתע לא מבין את הטון התוקפני הזה, מה הוא כבר עשה?

אבל אחרי כמה שניות הוא התעשת ושאל את גבי (קצת נעלב): " מה זה? מה זה? איך קראת לו?"

אני חושבת שרק אז ירד הגרוש אצל גבי, הוא הבין מה קרה פה והתחיל להתנצל: " תראה הוא היה פה לפניך.. הוא אצלנו כבר 12 שנה.. אתה פה רק שנה וחצי.. "

ואני לא הפסקתי לצחוק שבוע.

אבל קובי בדרכו קיבל את העניין באצילות נפש, בהומור ולא שמר לי טינה על כך.

במאמר מוסגר אני רוצה לומר שקובי לכלב זה לא נורא. פעם היתה בכפר הנשיא אתון, בשפה המקומית קוראים לזה חמורה שקראו לה נורית. ובגללה

היתה לי ילדות עשווקה כי תמיד כשהילדים בכיתה רצו להרגיז אותי הם קראו לי "נורית החמורה".

עכשיו נחזור לקובי. קובי המנהל יצא החוצה. וצר לי מאוד על כך כי קובי הוא מנהל, שכיף לעבוד איתו. כולנו הרגשנו בסמכותיות שלו מצד אחד ומצד שני ברגישות שלו. משתף פעולה, מייעץ, תומך, יוזם, מקשיב, מחפש פשרות.. המון תכונות טובות.

אני מודה לך בעיקר על העזרה סביב הרחבת בית יונתן והשיחות עם הותיקים במפגש, וגם על עניינים אחרים, ומאחלת לך הצלחה רבה בתפקיד הבא. אני מאחלת גם לך, ברוך, הצלחה בתפקיד הכבד שלקחת על עצמך ומקווה שנדע לעבוד ביחד לא פחות טוב. אני מבטיחה, שאם יהיה לי פעם חתול אני לא אקרא לו "ברוך".

נורית אורן

"...כבר השעה מאוחרת.
עוד מעט אורות לילה כבים.
עוד מעט תהיה רוח אחרת
ופתאום יחוורו עלים,
וארץ ושמים חדש
יתחילו להחליף פנים...."

מילים: נתן אלתרמן

...יש לנו זמן
מתחת לשמיים
בינתיים, אנו עוד כאן.
ולמרות הפער ולמרות הכאב
ולמרות הצער
אני אזהב
ואזהב
ואזהב..."

שרה לנו בחן: רוני וגנר

נאום תודה לרב חובל גלילי

עננים על ראשינו, הרוח איתן
המלאכה כה רבה, חי שמים!
נרים כוס של ברכה, למנהל קהילה
ונאמר כאן ביחד - לחיים!

ולחיי מנהל שקיבל הפיקוד
ובאופל כיוון את השייט,
למועד הנכון, למקום היעוד,
ועזר פה לשמור על הבית.

וסבוכה קפיטן, היא הדרך הזאת,
ובקורסים איננה נלמדת,
ואם אין היא ב"דברי הכפר" רשומה
בהיסטוריה ודאי היא נרשמת.

יום יבוא - ואתה בזווית של פונדק
תשב, סב, על בקבוק של קיאנטי,
ותחייך?
מנבכי זכרון מאובק,
ותאמר - חוויות שם עברתי!

על ביתנו הזה, בו השקעת רבות
יסופר עוד בשיר ורומנים,
ולבטח ממך, קפיטן, קפיטן,
ילמדו עוד הרבה קפיטנים.

ותצחק: לא עזרו אניות המשחית
לשנות קהילה שכזאת,
ותסיים הדברים בקריצה אופיינית
ותאמר: נתראה בשמחות!

את עמל חברינו סוד ליל יעטוף
ועליו נברך ונשירה,
הן ראית כיצד מקשיי היום-יום
הם נושאים את עצמם - קדימה.

ועתה כך נשתה אל מול רוח שינוי
לחיי החברה והמשק,
לחייך עם זר של ברכות, קפיטן!
ולחיי הניהול שבדרך!

ונשתה לחיי הניהול האין
בשלושים חודשים, עברנו -
לחיי הקשבה ותמיכה, קפיטן,
לא בכדי, כשמדובר בכפרנו

בתודה והערכה,
חברי כפר הנשיא
יולי 2005

דליה וגנר

7.7.05

לכל המעוניין

הנדון: מכתב המלצה לקובי לם

החבר קובי לם עבד בכפר הנשיא כמנהל קהילה במשך שנתיים וחצי, ונאלץ
לסיים את תפקידו עקב שינוי במבנה הארגוני בקיבוץ.

בתקופה זו הוביל תהליכים כגון: פרויקט התחדשות, שיוך דירות, הרחבת הבית הסיעודי, בניית תקציבים, גיוס משאבים, החלפת שפים במטבח ועוד.

כבר בתחילת דרכו שם דגש על ענייני הפרט, ותור של חברים הצמאים לשיחה, השתרך לפני דלת משרדו. קובי יודע להקשיב בנימוס וסבלנות לחבר, לתמוך, לייעץ ולכוון. הוא רודף צדק וכשצריך הוא אף יודע להעמיד אנשים במקומם ואינו חושש להרים את קולו ולדפוק על השולחן.

קובי מזדהה עם תושבי הקהילה אותה הוא מנהל ומרגיש חלק אינטגרלי ממנה. הוא משתמש תמיד בלשון "אנחנו", וגם מחופשותיו בחו"ל בין מסע פילים לבין מסז' כיפי, הוא לא שוכח להתקשר למשרד ולשאול מה שלום כולם.

החבר קובי לם היינו בעל יכולת ביטוי בע"פ ובכתב. מופיע בכל אסיפה מול המצלמות וכותב בעלון המקומי. הוא ג'נטלמן ישראלי (בין אנגלים) מחד, ומאידך יודע לעמוד בפרץ מול הכפשות והתקפות אישיות. הוא מיטיב לסכם דיונים והחלטות בניסוחים תמציתיים ומובנים אפילו למי שאינו בקי בשפה העברית.

קובי הוא איש צוות למופת, היודע להאציל סמכויות, מוביל את שותפיו בהתלהבות לעשות, ליצור ולשפר, ומשרה אווירה רגועה וזורמת. הוא בעל ידע וניסיון בניהול ישיבות, מקצוען אמיתי, ודרך עבודתו מאופיינת במחשבה ויצירתיות. הוא בעל כתפיים רחבות ובשעת הצורך ניתן להישען עליו.

אנו ממליצים בחום לבחור בקובי כמנהל בזכות כל הנאמר לעיל, וכן משום שהוא אדם חסכוני וצנוע המסתפק בכוס קפה שחור עם מעט חלב ועוגיה אחת, ואת הסנדוויץ מביא מן הבית. (וכל זה הוקלד במיומנות ובאהבה בשתי אצבעות).

על החתום

המזכירה איילת

לקובי

צילה בן-רשף

קבוצת הנהלה יצאה לדרך בים בם בום ניסה אסף ניסה גם קובי בים בם בום
ישבו ביחד שוק על ברך בים בם בום למצוא מקור נוסף לעוני בים בם בום

עם קובי ואסף ואלק	ביום בם בום	נמצא מוצא על ראש	ביום בם בום
התנהלו בדרך ערך	ביום בם בום	הסילו	

	ביום בם בום	הוקמה אנטנה סלולרית
--	-------------	---------------------

פזמון:

אמר אז קובי לם
לא נורא חבר
ישנן צרות גדולות יותר

רצו לבנות שכונה מול
טובא

אבל הקרקע משועבדה
הכל שייך לבנק איגודה
ונהייתה מהון אכזבה

ביום בם בום	רצה אסף עוד הכנסות	ביום בם בום
ביום בם בום	וגם ייעול של הוצאות	ביום בם בום
ביום בם בום	הביא תאילנדים באו צרות	ביום בם בום
ביום בם בום	אחד נמצא במעצר עוד	ביום בם בום

פזמון:

אמר אז קובי לם
לא נורא חבר
ישנן צרות גדולות יותר

פזמון:

אמר אז קובי לם
לא נורא חבר
ישנן צרות גדולות יותר

יש פה מפעל ששמו	ביום בם בום	סוף סוף הגיע יום שיוך	ביום בם בום
הבונים	ביום בם בום	לפני שבא כהן ברוך	ביום בם בום
לקהילה יזרים ממונים	ביום בם בום	כולם יושבים ומודדים	ביום בם בום
כדי לתת לפנסיונרים	ביום בם בום	וגם תובעים ומערערים	ביום בם בום
אך הרווחים הם על הפנים	ביום בם בום		

פזמון:

אמר אז קובי לם
לא נורא חבר
ישנן צרות גדולות יותר

פזמון:

אמר אז קובי לם
לא נורא חבר
ישנן צרות גדולות יותר

מאת ומתוך ההופעה של "אחת וארבעה": צילה, אביר, קולין, אלק, ולן וו.

להברים שלום!

הגעתי לקיבוץ כפר הנשיא לפני כשנתיים וחצי, מצאתי קיבוץ במצב כלכלי וחברתי לא קל שבעטיו התחלפו כל בעלי התפקידים המרכזיים ומונו חיצוניים תחתם.

בתקופה הזו מנהל הקהילה, העסקים, היו"ר, גזבר הקהילה והחשב שלה,

מ. מש"א ונוספים במפעל, היו חיצוניים.

לאורך שנה ויותר הייתי נתון לתקופה שבה התנהל מאבק כוח בין "משפיענים" חברי קיבוץ, לבין "החיצוניים" שהיו מטבע הדברים נחותי יכולת השפעה. אני מוצא לנכון לציין את העובדה הזו כבר בפתיחה, כדי לומר שבצל הקונפליקט הזה התבצעה העבודה, התבצעו מטרות הקהילה ברובן, העבודה השוטפת עם ועדות, חברים, מנהלי אגפים ופעילויות.

פגשתי קיבוץ יחסית גדול, מגוון מאוד בגילאים, בצרכים, ומרובה אינטרסים, וזאת לאחר זמן קצר יחסי של ניהול אורחות חיים עפ"י מודל רשת הביטחון או כפי שקרוי כאן המודל "הדו מסלולי".

הכרתי חלק ניכר מאוכלוסיית המקום, מי באופן הדוק ומי באופן שטחי על פי מידת "החיכוך" שנוצר בעבודתי כמנהל קהילה. התרשמתי עמוקות משכבת הוותיקים האוצרת בתוכה: ידע רב ומגוון בתחומים שונים ורבים, רצון למעורבות וידע לנעשה (מקור לתסכול מסוים), ענווה וצניעות בניהול אורחות החיים האישיים ולצדה ורמת דרישות מתונה מהמערכת המרכזית, תוך יכולת השלמה וקבלת רצון דור העתיד באשר לאורחות החיים. מצאתי צורך ורצון לדעת, ולהיות מעורב הן בקרב הוותיקים אך גם אצל הצעירים יותר. ערך הדמוקרטיה, שיתוף הציבור בסדר היום נזרע ע"י הדור המבוגר והוטמע גם בדור הבא. ביטוי לכך מצאתי בדרישה חוזרת ונשנית לפרסם, לדווח עוד ועוד, בפרסום תגובות ציבור למהלכים, לכתבה, להחלטה, תגובות שכנגד וכו'.

אין כמו עלון כפר הנשיא המשקף חיים קהילתיים בריאים!!

זהו כלי שעליכם לשמרו מכל משמר, שכן הוא מאפשר להעלות סוגיות שונות ורבות מחיי הקהילה לסדר היום באופן גלוי ושקוף, ולקיים ויכוח ציבורי פורמלי ושאינו כזה. זהו כלי חיוני, לצד במות אחרות שיש לשמרן, היות שמאפשר העלאת הוויכוח על פני השטח, לצורך דיון פומבי ציבורי, ולעת הצורך לטיפול מיטבי. אין מצב גרוע יותר ממידע שזורם מתחת לקרקע, ושאינו זוכה לטיפול

נאות, תגובה ראויה וחוזר חלילה. מידע כזה בד"כ צובר אינפורמציה מוטה עפ"י אינטרסים וצרכים, ואינו זוכה לטיפול מתאים ומאוזן.

בלי מילה בנושא המבנה הארגוני החדש אי אפשר. מנוי וגמור עם הקיבוץ למסד מבנה חדש, שאכן הולך וקורם עור וגידים ככל שחולף הזמן. ראו, המנגנונים העיקריים כבר מונו: יו"ר, מנכ"ל, מועצה. חשוב שתושלם ותינתן תשובה לחבר, לחיים החברתיים, לצורכי הפרט, באופן מלא ומיטבי. כלומר יוגדרו סמכויות, יינתנו כלים ויתאפשר לשמר, לטפח ולנהל את הקטע הזה באופן טוב, מקצועי ובעוצמה ראויה!

ברצוני להודות לאנשים שאיתם עבדתי מי יותר ומי פחות, עם כולם נוצר שיתוף פעולה טוב ומפורה.

אציין את מנהלי האגפים שיחד ידענו כצוות להסתייע האחד בשני ובכוחות משותפים להתמודד ולפתור בעיות שונות שעמדו בפנינו. היינו צוות לעניין. הנהלת הקהילה תפקדה היטב, וכמו שעון התכנסה אחת לשבועיים, לפחות לשעתיים וחצי ועסקה בנושאים שונים ורבים בכובד ראש ובאחריות רבה. אחרונה חביבה איילת שהייתה שותפה אמיתית. לכולכם תודה.

ולבסוף אבקש סליחה ממי שפגעתי בו, אם בגלל מצב מתוח במיוחד בו הייתי שרוי, או בגלל כל סיטואציה אחרת.

אני מאחל לכם רק טוב!
בידידות קובי

ועוד על שיוך דירות...

לרג'י שלום,

נדמה לי שהבנת בדיוק את ההיפך מכוונות המכתב שלי, או שאולי לא הסברתי את עצמי כראוי. לא אני הוא זה שמאיים על רשת הביטחון – אני בעד המשך רשת הביטחון, ואני רוצה לשמור עליה.

אני גם מסכים עם כל מילה שאמרת – אכן כל שקל שהולך לפנסיונרים, ניתן בזכות ובכבוד, הרי הפנסיונרים הם שבנו את המקום הזה.

חשוב שנזכור כי את אורח החיים שלנו, **אנחנו בחרנו** – כחברי הקהילה הייחודית של קבוץ כפר הנשיא. ואורח חיים זה כולל בתוכו, כעסקת חבילה מאד ברורה, גם את רשת הביטחון, שהרי רשת הביטחון מבוססת על תמיכה הדדית, אכפתיות לזולת ורצון לרצות את כולם תוך כדי פשרות והבנות.

אבל, מה אם מחר יחליט איזה חבר שהוא לא אוהב את השיטה, ויפנה לבית משפט? הרי שאם הוא ירצה למצוא עילה למשפט – תאמיני לי שכל עורך דין יצליח למצוא אחת עבורו, ושם – בבתי המשפט – לא פועלים על פי נורמות כפר הנשיא.

שם יש מנצח ויש מפסיד, ומי שעלול להפסיד הם דווקא החלשים יותר. אלו הן הסכנות האמיתיות של פנייה לעורך דין. היום זה שיוך דירות, ומחר זה מס מעבר, הוצאות בריאות, אחריות על החזר החוב... יש צורך להמשיך?

לאיתי, גדעון, רונן, אהרון והחברים האנונימיים: במידה ולא צפיתם באספה לפני שבוע, אני מאד ממליץ שתצפו, (אפילו הקלטתי אותה עבורכם).

זו הייתה דוגמא למופת שהראתה עד כמה רוב החברים מכבדים אתכם, ומוכנים ללכת לקראתכם. יחד עם זאת, תראו עד כמה הפניה הזו לבית המשפט כואבת לנו, מעליבה אותנו ומאיימת להרוס את הכבוד הזה. פנייה זו מעמידה בסכנה את המשך הקהילה המיוחדת והמאוחדת, שאתם כנראה כל כך רוצים להיות חלק ממנה.

רוי

"עירוב" והתערבות בחיי הזולת

טעם רע זה מה שחשתי עם עוד רבים אחרים, כאשר קראתי את דף המידע האחרון. בו הודיעו שבנוסף לסגירות הנכפית עלינו של גדר ביטחון ושער מוסיפים עלינו סגר של "עירוב".

סובלנות היא תכונה שצריך שתהיה דו כיוונית.
 אני לא מרגישה שזה "רק חוט" שתולים לי מעל שערי המשק.
 אני לא רוצה לחשוב שזו רק ההתחלה של משהו שלא נאהב אחר כך.
 אני לא רוצה שיגידו לנו היום תרגעו "זה רק חוט", ומחר יאמרו לנו: אנחנו מבקשים ממכם לא לנסוע בתוך תחום הקיבוץ – השערים של הקיבוץ שלך ברכב ממונע, כי החלטנו כבר פעם שכאן זהו "תחום שבת".

ואומרת את המילים האלה אני, שכן גדלתי בבית עם בית כנסת של חגים ונרות שבת ועוד כיו"ב. וגם היום אני עדיין אומרת תפילה - בתוך הבית שלי. ואף אחד אף פעם, לא כפה עלי שום חוק יהודי. מחוץ לבית ושום גדר ועירוב והתערבות.

אני לא אוהבת את הבקשה ולא אוהבת את הצורה הלא דמוקרטית בה מטפלים כאן בחלק מן הדברים. וכן, גם לי יש מה לומר בנידון, ולא רק "למספר חברים" שמנהל הקהילה בחר להתייעץ עימם. בקשה מסוג זה היא לא "דבר קטן". "עירוב" זהו לא חוט מחבר. דברים כאלה אכן גם מביאים לניתוק והתנתקות.

יסלח לי מי שחושב אחרת, אבל כמו שאני מבינה, מי שבוחר לגור במקום מסוים, הוא זה שכדאי שיתאים את עצמו – אם הוא רוצה לחיות כאן איתנו, למקום ולדרך החיים שבחרנו אנו תושביו לחיות בו.

חבל שחברי הנהלת הקהילה לא השכילו להציע לזוג הצעיר, פשוט לתלות את החוט הזה, איפה שהם רק רוצים, מבלי לערב בו את כולנו. ואתם: כאשר אתם מאמינים בתוך ליבכם שחוט זה או אחר חייב להיות כדי שיעשה לכם טוב בחיים, בחוכמה וברגישות הייתם עושים אם לא הייתם מערבים אף אחד מאיתנו, שיסכים או שלא יסכים, ומבלי לעורר מחלוקת על המדרכות. אני מאחלת לכם כל טוב תחיו לכם בדרך בה בחרתם, ותתחברו אל החוט שבלב, רק אל תנסו לשנות ולהתערב בחי, ובחי המקום..
 בברכה

שושנה שרקי

הערת המלבי"ד דודו פלמה – לפעמים קורה לך

שמישהו כותב משהו שאתה נורא רוצה להגיד, הרבה יותר מדויק, נכון ואפילו הרבה יותר יפה. זה מה שקרה לי כשקראתי את מאמרה הבהיר, אפילו מבריק, של פרופסור רות גבזון שעוסק בשאלה שמטרידה את כולנו ברמה התיאורטית ואותי ברמה האמפירית- שאלת הסרבנות. שאלה שמקבלת כעת משנה תוקף מסדר היום, בגלל ההתנתקות הקרבה ובאה וההשלכות שתהיינה לה על הדמוקרטיה הישראלית.

שני דברים מאפיינים את פרופסור רות גבזון: אחד, העובדה שהיא ניצבת בעולם המשפט הישראלי כאופוזיציה מבריקה לשופט ברק בנושאי המשפט

האזרחי. והשני, שהיא אהודה מאוד על אנשי יהודה, שומרון וחבל עזה, ואפילו הייתה מועמדת מועדפת מטעמם לבית המשפט העליון. המאמר נכתב בידיעות אחרונות לפני חצי שנה והריהו לפניכם:

דמוקרטיה, דת ומוסר פוליטי / פרופ' רות גביון

שני מאפיינים מייחדים לחומרה את הקריאה הרבנית לסרבנות (או מבחן הכלליות).

דמוקרטיה היא צורת משטר, לא מערכת מוסר פוליטי. תכליתה לאפשר חיים יחד גם בחברות שיש בהן מגוון של גישות מוסריות ושל אמונות דתיות. שמירת כללי המשחק של הדמוקרטיה חשובה מאוד לקיום החברה ולכן יש לה ערך מוסרי עצמאי. אבל בסופו של דבר אנו משתמשים בערכינו המוסריים או הדתיים להערכה ולשיפוט של תוצרי הדמוקרטיה-חוקים או החלטות מדיניות אחרות. אם אלה נוגדים קשות את אמונותינו, מותר לנו, ואולי אף מוטל עלינו, להעדיף על פני החוק, גם אם נענש בשל כך. זו המשמעות של ההכרה בחופש המצפון וזו המשמעות של התביעה שעלתה במשפטי נירנברג.

במובן זה, ורק במובן זה, יש סימטריה בין קריאה של רבנים לא לתת יד להחלטת ההתנתקות, כי אין לאף ממשלה נבחרת מנדט לוותר על שטחים שאלוהים הבטיח לעם היהודי, ובין קריאתם של סרבנים משמאל לא לתת יד לפעולות בלתי מוסריות ולכיבוש המאפשר אותן. אבל שני מאפיינים מייחדים לחומרה את הקריאה הרבנית להתנגד למימוש תוכנית ההתנתקות.

ראשית, זו קריאה של מנהיגים דתיים. שנית, הם קוראים להתנגד למימוש החלטה מוסמכת של הממשלה לא מכוח ערכי מוסר אוניברסאליים אלא מכוח הבטחות וציוויים אלוהיים שתקפים רק כלפי מי שמאמינים בפירוש זה של ההלכה.

אם צודקים סרבני המוסר, כולנו חייבים ללכת בעקבותיהם. המוסר שמחייב אותם אמור לחייב גם אותנו.

אנחנו מענישים אותם ומבקרים אותם, מפני שאנו סבורים כי הם מפרשים לא נכון את כללי המוסר האוניברסאליים, ואיננו רוצים לתת להם כוח לסכל מדיניות הנראית לנו קבילה ואף חיונית (ולו גם לא מושלמת) ולשבש את סדרי השלטון שלנו, בשם הפירוש השגוי שלהם למוסר (או למשפט הבינלאומי).

ואכן, גם בקרב מי שסבור כי יש בעיות מוסריות רציניות בכיבוש ובהתנהלותו של צה"ל, רק מיעוט קטן תומך בסרבנות משמאל.

לעומת זאת, לרבנים ישנו קהל מאמינים גדול מעצם הגדרתם כסמכויות הלכתיות. ובכל מקרה, הם קוראים למאמיניהם לכפות על הרוב (יהודים ושאינם יהודים) שאינו מחויב להלכה, או אינו מפרש אותה כמוהם, לחיות עפ"י הנורמות שלהם. קריאת הרבנים מתבססת על הבטחה לעם היהודי, שמכוחה נבצר ממדינת ישראל- בכל הליך ובכל רוב ובכל תנאי- לקבוע את גבולותיה המדיניים מבלי לסכל את זכותם של הפלשתינאים להגדרה עצמית במדינתם. קריאה כזאת עלולה למוטט כל בסיס לפעולה מדינית משותפת. משמעה חיוב של ישראל לפעול, בשם הדת על פי פירוש מסוים שלה, בניגוד למוסר ובניגוד למשפט הבינלאומי, וגם בניגוד לאינטרס מדיני מובהק. היא עלולה לחזק את היסודות הדתיים, שאין עימם פשרה, בכל הצדדים לסכסוך.

ישראל לא תוכל לשבת בחיבוק ידיים לנוכח איום כה חמור על יכולת הפעולה שלה בעניינים קיומיים. ביחסים המורכבים בין דת ומדינה שני הצדדים צריכים למנוע התנגשות חזיתית. המדינה חייבת לשמור לעצמה חירות לפעול בהתאם לחובותיה והאינטרסים שלה. אם רבנים יבקשו למנוע ממנה חירות זו

בשם הדת- הם עלולים להחריף את ההתנגדות העמוקה למסד הדתי שכבר קיימת בחלקים של החברה הישראלית.

רבנים החרדים לשלום קהילותיהם, לאמינות מנהיגותם ושותפותם במפעל הישראלי, חייבים לקבל על עצמם שלא לקרוא להגביל את פעולותיה של הממשלה הנבחרת בשם ערכים פרטיקולאריים הנובעים מן הדת. ויפה שעה אחת קודם.

(פורסם ב-18 בינואר 2005 ב"ידיעות אחרונות")

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם המחבר	התוכן
האיש הנכון	גיל הראבן	רומן עכשווי
ויסקי זה בסדר	יהושוע סובול	רומן
מימוני מיכאל	המשפחה	חוברת לשכרו
מגילת חיים	חיים ישראלי	50 שנה בשרות 14 שרי בטחון
עסקים במהירות המחשבה	ביל גייטס	מערכת עצבים דיגיטלית
יצירת המופת	אנה אנקוויסט	רומן
נקודת ההונאה	דן בראון	רומן מותחן
יונים בחרפלגר	סמי מיכאל	רומן ישראלי עכשווי
המרגלים	מלמן-הבר	פרשנות ריגול במדינה ישראל
עין כרפד מסע אל הכפר הקסום	משה עמירב	
היטלר	איאן קרשו	2 כרכים 1889-1945
מסות נבחרות	מישל דה מונטן	מסות מאת הפילוסוף הצרפתי
אינטרנט בקלי קלות	מ. מילר	
דון חיוור	הרלן קובן	רומן
תרה	צרויה שלו	רומן
שערו של בטהובן	ראסל מרטין	רומן היסטורי
מומיק	דויד גרוסמן	רומן
ימים של חשבון	בני פלד	חשבון נפש
סטלון	א. רדזונסקי	ביוגרפיה
לבי הפצוע	דדי מרטין	מכתבים מגרמניה בתקופת השואה

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם המחבר	תיאור התוכן
Living to Tell the Tale	G.G. Marquez	Life story
Night-time is my Time	Mary H. Clark	Crime novel
The Kite Runner	Khaled Hosseini	Novel: Afghanistan '70's
The No.1 Ladies' Detective Agency	A.M. Smith	" " Botswana life
Dead Sleep	G. Iles	Suspense thriller
The Bus Driver who	Etgar Keret	Collection of humorous

Wanted to be God		stories
The Bielski Brothers	P. Duffy	3 Jewish brothers save 1200 Jews in the Holocaust
The Pity of it All	Amos Elon	German Jewry 1743-1933
River Woman	Donna Hemans	Novel
Alien Son	Judah Waten	Account of European family's settlement in Australia.
It All Adds Up	Saul Bellow	Non-fiction collection
The Rule of Four	I. Caldwell	Suspense novel
Woves of the Calla	Stephen King	'Dark Tower' Series#5
Buried Evidence	Nancy T. Rosenberg	Crime novel
Trace	Patricia Cornwell	“ “
The Zahir	Paulo Coelho	Spiritual novel
The Little Friend	Donna Tartt	Suspense novel
Four Mothers	Shifra Horn	Novel
The Color of Death	Elizabeth Lowell	Crime novel

שאלות

רגע לפני שאני סוגרת את העלון, התבקשתי להביא שאלות בפני הנוגעים בדבר.

- למה זרם המים בברז הצמוד לתחנת הדלק הוא חלש כל כך ?
- למה אין קצת סבון ומברשת נורמלית בדלי שליד הברז שבקושי מזרים - נותן מים ?

הרי אנחנו רוצים / מעוניינים / עושים הכל – למען נהיגה בטוחה. וכאן אין אפילו אפשרות לשטוף את השמשות, לפני הנסיעה. אז אנא, הנוגעים בדבר, תנו לנו את השירות הזה, במטותא מכם.

שושנה ש. בשם עוד הרבה חברים שותקים, ואחד שפגשתי הבוקר כאשר היה הוא היום בדרכו אל מחוץ לקיבוץ. נסיעה טובה לך!

כיתת גליל – בר מצווה

באנו, ראינו, חוינו ואנחנו פה

עברה לה עוד שנה ואיתה עוד מסע של שנת בר המצווה. לכאורה המסע הוא של בעלי המצווה וכך גם תכננו. בפועל למדנו שבתהליך הזה שותפים כולם (מי פחות ומי יותר), וככל שהשתדלנו לשתף את ההורים, חברים והקהילה, כך הפכה החוויה למסועפת, מורכבת ומיוחדת יותר.

השנה הגדרנו כשליחות את שיתוף הקהילה בפעילות של שנתון בר המצווה. כיסינו מלאו רעיונות, איך לשלב את מירב הקהילה בתהליך, תוך שמירת הפוקוס על המטרה המקורית והיא להעניק לילדים, מסע נפלא ומתוק שיחרט בזכרונם. למרות שהשתדלנו לא לדחוס יותר מדי, לפעמים היתה הרגשה שכולנו (הילדים והצוות) קורסים תחת שלל המשימות וההתחייבויות שלקחנו על עצמנו. למזלנו הושטו אלינו ידיים מכל עבר (קצר גיליון "דברי" לפרט ולהודות לכל אחד) שדחפו וכיוונו אותנו ליעדינו.

מצוק מנרה שבמרומי הצפון ועד עין פשחה השקועה בבקעת ים המלח, תיזזנו את הילדים על מנת שיספגו חוויות אשר אושרן ישאר איתם לעד.

מהשכם בבוקר ברכיבת אופניים לאגמון החולה, ניקוי התעלות ועד לשעות הקטנות של הלילה בשמירה על ישובנו עם המתמידים. שיתפנו את הדור הבא במטלות של שימור איכות החיים באזורינו.

גם על המסורת לא פסחנו. כל ילדי כיתת גליל שותפים בתהליך וטקס עליה לתורה שאותו נחגוג, קבל עם ועדה, בעזרת השם, ביום שבת בהנחייתו של אלישע וולפין.

כמו שאומרים, עייפים אך רצוצים. אבל גאים עד הגג בילדים שסיימו את השנה הצפופה שמגיעה לקו הגמר.

יש עוד הרבה לספר ולשתף, וכל זה תוכלו לחוות ביום שישי זה, אשר בו נשלב את סיום חגיגות בר המצווה עם חגנו – חג המשק.

בהזדמנות זו, אנו רוצים להודות לכל מי שעזר בגדול, ועוד יותר לאלה שעזרו בקטן ולפעמים שוכחים להודות להם, וכולנו תקווה שנוכל להעביר את שרביט בר המצווה עם כל הלקחים, הטיפים והעזרה להורי השנה הבאה.

בשם הורי כיתת גליל
והילדים

טקס עליה לתורה

כיתת גליל מתרגשת ושמחה להזמין את כל
משפחת כפר הנשיא לחגוג איתה את קריאת
פרשת בלק, באווירה מעניינת וחדשה,
בהנחייתו של הרב אלישע וולפין

תצטרפו אלינו בהמוניכם לחדר האוכל בבוקר שבת,
ט' בתמוז, תשס"ה (16.7.2005) בשעה 09:45.

ילדי בר המצווה – כתת גליל
שמחים להזמין את כל בית כפר הנשיא
את התושבים, בני המשק הגרים מחוץ לקיבוץ

ואת כל מי שמרגיש שכפר הנשיא הוא קצת ביתו

לחגוג יחד את בר-המצווה ואת חג המשק

החגיגות יתחילו

ביום שישי ה- 15.7.05 אחה"צ

ויסתיימו ביום שבת ה- 16.7.05 בצהריים.

לוח זמנים מפורט נמצא על לוח מודעות

להתראות

לכיתת גליל

בפרקי אבות כתוב שכאשר מגיע הנער לגיל 13 הוא מסוגל להתאחד עם כל 13 היסודות שמרכיבים את 3 יסודות העולם.
על 3 דברים העולם עומד:
על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים.

על מצווה ובת מצווה

חוליה בשרשרת הדורות

ברכת מזל-טוב

מכל הלב שלוחה לבנים ובנות

ולמשפחותיהם

מכל בית כפר-הנשיא

שתראו רק טוב

ותזכו לעשות הרבה טוב.

אשר רובינעב

עוז שיינגזיכט

דין קורן

ירדן פרנק

יניב גלוק

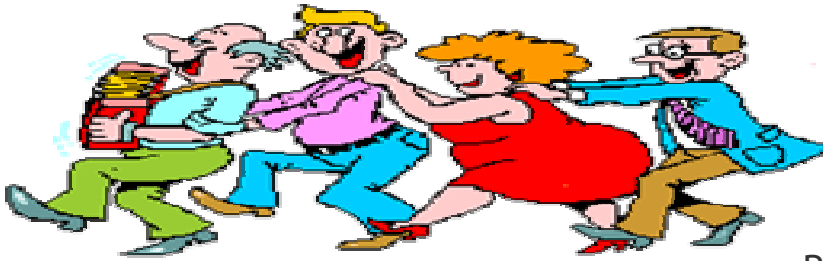
עדי שפרונג

קייל קסדן

דור גדליזון

שי עמר

המשפחה שלי

ביצוע: שלמה ניצן
מילים: יורם טהרלב
לחן: נורית הירש

זה התחיל בשני הורים
עליזים וצעירים
שהולידו בשבילי
את המשפחה שלי
וכשיש לי מסיבה
רק תביטו מי שבא
רק תביטו מי שבא:

סבא בא, אבא בא
אריה מכפר סבא בא
בא ברוך, ברוך הבא
עם דודה, דודה רבה
סבא בא, אבא בא
גם הסבתא יבבה
אהלן ומרחבא
מי שבא ברוך הבא!

מביאים לי מתנות
גם גדולות וגם קטנות
מניחים הם בפינה
ויוצאים אל הגינה
מנשקים את אחותי
ובאים לצבוט אותי
ובאים לצבוט אותי:

סבא בא...

ואחר כך
בחצר
מתחילים הם
לדבר
מתווכחים
בצעקות
וכמעט
הולכים מכות
אך
כשהכיבוד
מוכן
הם רצים אל
השולחן
הם רצים אל
השולחן:

סבא בא...

ואחרי זה
מבקשים
שאני אקום
לשיר
וקוראים
כשאני שר:
איך שהקטן
מוכשר
והיום
למסיבה
רק תביטו מי
שבא
רק תביטו מי
שבא:

סבא בא...

